

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XL. Suaue Augustino carere voluptatibus carnis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

tius respondisset, libentissimè eam se accipere, ille quidem hominem exosculatus cum gaudio, vt videbatur, abscessit, iste autem non multo pòst tempore, ad oblatas nuptias spirituales sese contulit, in quibus promissam delectationē feneratō percepit.

CAPVT XL.

Suaue Augustino carere voluptatibus carnis.

HÆC cuncta reipsa expertus & Noster comprobat, adeoque in ipsomet adi- Lib. I. Cō-
fess. cap. I.
tu religionis constitutus ait: *Quàm suaue mihi subito factum est carere suauitatibus nugarum* (corporis videlicet & rerum externarum) *& quas amittere metus erat, iam dimittere gaudium erat. Eiiciebas enim eas* (Domine) *à me, vera tu & summa suauitas, eiiciebas, & intrabas pro eis omni voluptate dulcior, sed non carni & sanguini; omni luce clarior, sed omni secreto interior, omni honore sublimior, sed non sublimibus in se. Igitur ob hanc sæcularium rerum abdicationem mente nunc decretam, animus meus liber erat à curis ambiendi præfecturas, & acquirendi possessiones caducas, & volutandi, atque scalpendi scabiem libidinum: & mirā dulcedine talium deliciarum affectus, gar-*
G 3riebam

riebam tibi (Deo loquitur) *claritati meae, & diuitiis meis, & saluti meae soli*; tristiore subinde voce in conualle plorationis ingemi-

Quamvis a-
tate Deo
vocanti pa-
rendum.

Thren. 3.

Opusculo
contra re-
trahent. à
Religione.

Lib. De si-
mil.

In Vitis
Fratrum
Prædicato-
rum.

scens, quòd adeò tardè huiuscemodi rerum
mundanarum quiscuiliis reliquisssem. Non
enim rectè, quamvis ætate iuniore, Dei vo-
cationi parère differtur: siquidem *bonum*
est viro, cum portauerit iugum ab adolescen-
tiâ suâ, ait Propheta. Qui fructus huiusce
à teneris conuersionis explicans, *Sedebit, in-*
quit, solitarius & tacebit, quia lenauit super
se. Quod B. Thomas ideò dictum arbitra-
tur, quòd ij qui ab ineunte ætate iugū Re-
ligionis sustulerunt, seipsos longè facilius
supra naturæ corruptæ inclinationes eri-
gunt, eamque vitæ rationem ineunt, quæ
à mundanarum rerum strepitu quàm re-
motissima est. In quam sententiam B. An-
selmus eos qui à pueritiâ in monasteriis
enutriti se Domino consecrant, Angelis
comparat; qui verò in adultiori ætate, ho-
minibus. Quod ipsum coronidis loco pro-
bari queat exemplo duorum nouitiorum
(refert hoc Gerardus de Fracheto) qui re-
ligiosæ vitæ studio incensi, procul à patrio
solo fuerunt eam amplexi. Verùm primo
conuersionis tempore, duorum alter, cum
periculosissimo morbo conflictaretur, so-
ciumq; Religionis suæ videret affici tædio,
quòd

quòd longè patriâ superstiti manendum ef-
 fet; consolari eum cœpit: atque dein ipse
 met inualecente vi morbi, cùm ad melio-
 rem vitâ euocatus esset, collegæ suo Deum
 oranti, lætissimâ specie apparuit, eximioq;
 quo circumfundebatur splendore, mœren-
 tem summopere exhilarauit. Eductum ve-
 rò foras ad planiciem dum solatur, & ad
 constantiam hortatur, ecce fulgentissimo-
 rum hominû cohors singulari ordine ma-
 gnas cruces humeris deferens, per montem
 in cælum conscendebat. Nouitius in admi-
 rationem raptus, illicò in felicissimam il-
 lam turbam oculos coniicit, & dum eos
 aspectu prosequitur, succedit deinde alius
 cuneus beatorum, gestantium manibus
 triumphales cruces, quas nullâ difficultate
 gestabant. Auxit admirationem iuxtâ &
 lætitiâ hic ordo militum, priores ponē
 sequentium, cælorumque celsa petentium.
 Sed continere præ gaudio sese vix potuit,
 cùm tertius ordo successit longè maior:
 nam singulis sua crux à florentissimo quo-
 dam iuvene præferebatur. Cumque præce-
 dentes turmas sequerentur, & Angelus de-
 functum nouitium cum suâ cruce ad iun-
 gendum sese aliis accerferet; socius eius,
 Non ita, inquit, sed priusquam abis, rei ge-
 stæ seriem, triumque gloriosorum ordi-

*Valdè tri-
 tum homi-
 ni in tene-
 ra etate
 mundum
 spernere.*

num triumphos explica. Beate iuuenis, Quoscumque vidisti, ait, tribus hisce distinctos ordinibus, omnes beatorum ciuitate donatos esse certò scias. Qui primum comparuere insignes crucibus, quas baiulabant humeris; ij sunt, qui ætate proeuctiori sese Dei obsequio manciparunt, ideoque longas lataque cruces, præteritarum scilicet consuetudinum velut onera quadam deportare coacti sunt. Secunda cohors est horum qui mediâ ætate virtutem complexi sunt, & ij cruces gestant manibus, utpote portatu leuiore. Qui verò agmen clauserunt, nec cruces nec laborem sese tulisse insinuant: quia in tenerâ ætate, spretis mundi illecebris, perfectionis arcem ingressi, Angelicè vixerunt, totumque iugi Domini pondus, eorum Angeli sustinuerunt, non ipsi. Tu quoque, si modò perseueraueris, nobis adiungere, & inter beatos eris: ego verò Dei gratiâ cum illis quos vides ascendo. His dictis, alios secutus est, Angelo suo duce, eiusque crucem ferente.

CAPVT XLI.

Deplorat vite religiosioris procrastinationem.

CETERVM VT Vnde digressi sumus, redeamus, Augustinus hac in re nimium tergiuer-